

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedou senátu JUDr. Pavlom Lukačejdou jako samosoudcem v hlavním líčení konaném dne 4. ledna 2018

takto:

Obžalovaný

[REDACTED]

je vinen, že

dne 5. 11. 2014 na pobočce společnosti AGRO-CB, spol. s r.o., na statku [REDACTED] v obci [REDACTED] užil pro svoji potřebu na úhradu osobního závazku vůči věřiteli [REDACTED] trvale bytem [REDACTED] finanční hotovost ve výši 35.000 Kč, kterou získal prodejem osobního motorového vozidla Mitsubishi Pajero, rok výroby 2004, RZ [REDACTED] jehož vlastníkem byla společnost MJ AUTO s.r.o., IČ 01824236 se sídlem Dolní Hořice-Pořín 15, okres Tábor, kde byl v té době zaměstnán, ačkoli věděl, že tato finanční hotovost patří do majetku společnosti MJ AUTO s. r.o., čímž této společnosti způsobil škodu ve výši 35.000 Kč,

tedy

přisvojil si cizí věc, která mu byla svěřena, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

čímž spáchal

přechin zpronevěra podle § 206 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

tj. za tento přechin a za přechin podvod podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku, za který byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Táboře ze dne 31. 5. 2017 sp. zn. 5T 56/2017, a za přechin zpronevěra podle § 206 odst. 1, 3 trestního zákoníku a přechin podvod podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, jimiž byl uznán

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

vinným trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 20. 6. 2016 sp. zn. 2T 91/2016, který mu byl doručen dne 7. 9. 2016 a jenž právní moci nabyl dne 16. 9. 2016,

podle § 206 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k **souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnáct) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 2 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na **zkušební dobu v trvání 54 (padesát čtyři) měsíců.**

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku **se zrušuje výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Táboře ze dne 31. 5. 2017 sp. zn. 5T 56/2017**, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **přiměřená povinnost** v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení podle svých sil uhradit škodu trestným činem způsobenou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá **povinnost nahradit poškozené společnost MJ AUTO s.r.o., IČO 01824236**, se sídlem Dolní Hořice, Pořín 15, **škodu ve výši 35.000 Kč.**

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu **se poškozená společnost MJ AUTO s.r.o., IČO 01824236**, se sídlem Dolní Hořice, Pořín 15, **odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.**

Odůvodnění:

Státní zástupce a obžalovaný se po vyhlášení rozsudku vzdali odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání oprávněné osoby, soud proto v souladu s § 129 odst. 2 trestního řádu vyhotovuje zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění

K trestnímu řízení se řádně a včas připojila poškozená společnost MJ Auto s. r. o. se svým nárokem na náhradu škody ve výši 38.000 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu, odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3 trestního řádu), nestanoví-li tento zákon jinak; nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno.

V trestním řízení byla prokázána nejen vina obžalovaného, ale i vznik škody. Ostatně s ohledem na skutečnost, že soud uznal obžalovaného vinným přečinem zpronevěry podle § 206 odst. 1 trestního zákoníku, kdy vznik škody je přímo znakem skutkové podstaty, navíc obžalovaný se ke spáchání projednávaného skutku doznal, nelze o splnění tohoto předpokladu k rozhodování o nároku poškozené pochybovat. Pochybnosti však nelze mít ani o příčinné souvislosti mezi jednáním obžalovaného a vznikem škody, neboť přisvojení si cizí věci, která mu byla svěřena, bylo úmyslným jednáním, cílem obžalovaného. K výši škody pak soud uvádí, že vycházel z výše částky, kterou obžalovaný utřžil za prodej vozidla [REDAKCE] a které měl odevzdat poškozené společnosti, což neučinil. Ve zbytku uplatněného, ale nepřiznaného nároku na náhradu škody pak soud odkázal poškozenou na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

Tábor 4. ledna 2018

JUDr. Pavol Lukačejda v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Grulová.

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku o vině a trestu právní moci dne 04.01.2018. Připojení doložky provedla Hana Grulová dne 16.01.2018.

